

[Gade]

disse landsdelsorkestre farer rundt og spiller alle vegne, og derfor ser vi nu underskuds-dækningen løbe for højt op efter ministerens opfattelse. Svaret fra ministeren bliver så, at man skal have budgetindsigt og på forhånd bestemme, hvad musikken må koste, og det er jo den samme konstruktion, som vi lige har set på teaterområdet.

I SF afviser vi forslaget. Ikke fordi vi ikke synes, det kunne være fornuftigt i en revision af musikloven at tage en diskussion om, hvor store midler der skal stilles til rådighed for musik generelt, og i en sådan diskussion vil vi også godt gå ind i nogle prioriteringer, for på musikområdet ved vi jo godt at der er en række ting, som er underprioriteret. Det er den rytmiske musik, folkemusikken, rockmusikken osv. Alle de ting vil det ved en revision af musikloven være fornuftigt at diskutere, hvor vi – hvad skal vi sige – i den nuværende lovgivning støtter skævt.

Men det er jo ikke sådan nogle prioriteringer, der ligger bag, og det vil jeg også godt sige til hr. Per Stig Møller, som jo talte om, at det her gjorde, at vi ikke kunne føre den rigtige kulturpolitik, og sådan noget. Det er ikke, fordi der nu bliver lagt op til, at vi skal til at prioritere meget mere – det står der ikke noget om – inden for musikkens område. Det er altså ikke, fordi vi nu skal sige, at den rytmiske musik skal opprioriteres.

I SF siger vi, at problemet på musikområdet ikke er, at landsdelsorkestrene får for meget, men problemet er, at der er alt for få penge sat af til musikområdet på statsplan, for interessen på dette område er meget stor, og jeg tror, det er vigtigt, at der bliver flere penge sat af til al slags musik.

Men jeg tror på den anden side også, det er vigtigt at understrege, at det ikke skal løses på den måde, at der skal sættes færre penge af til den klassiske musik, og derfor vil jeg sige, at jeg synes, det forslag, som kulturministeren her kommer med, er for dårligt, det er for ringe, og jeg kan kun få det ud af det, at det altså handler om, at kulturministeren og kulturministeriet ønsker øget centralisering og øget kontrol, også inden for dette område.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hensigten med dette forslag er det, der står i bemærkningerne: »at give de offentlige

myndigheder en bedre mulighed for styring af udgifterne.«

Hvis vi skulle være helt ærlige, burde det vel hedde: hensigten med lovforslaget er at give staten bedre mulighed for styring af udgifterne.

Amterne har jo i forvejen de muligheder, hvad jeg synes er rimeligt, og jeg må sige, at mens jeg er meget rolig for, hvad denne regering vil give til Det kgl. Teater, så er jeg ikke nær så rolig for, hvad den i øvrigt kan finde på at give af bevillinger til kulturformål, så derfor kan jeg ikke rigtig se, at det er et godt forslag. Det er meget godt, at staten vil have indflydelse på, hvad der sker omkring det her, men i den forbindelse vil jeg dog spørge, om så ikke kulturministeren vil være med til at skaffe staten indflydelse på den underbetaling, der i dag finder sted af musikerne i landsdelsorkestrene. For som bekendt er de jo betydeligt underbetalt, og de har en dårlig pensionsordning.

Derudover vil jeg nok sige, at det ville være rimeligt, om man så lidt på bemandingen af enkelte af symfoniorkestrene. I betragtning af, hvor mange mennesker de skal betjene, og i betragtning af de koncerter og de, jeg havde nær sagt vovestykker, disse symfoniorkestre begiver sig ud i, ville det nok være rimeligt, om staten dér gav et lille stød, skubede lidt til amterne rundt omkring.

Men der må være så få blandet ind i, hvad der skal ske omkring kunst, som overhovedet muligt. Det kan godt være, at amterne ikke er lykkelige, det tror jeg gerne, jeg har en vis skepsis over for det i visse tilfælde, men at få både amtet og staten, dér må jeg sige nej.

Bente Juncker (CD):

Da principperne for den økonomiske styring er de samme i dette forslag som i det foregående, skal jeg på kristeligt folkeparti og centrum-demokraternes vegne tilsige vores støtte til lovforslaget.

Arentoft (FP):

Som ved behandlingen af lovforslag nr. L 84 skal jeg sige, at vores ordfører desværre ikke er til stede, og jeg har derfor påtaget mig ordførerskabet.

Jeg kan på samme måde sig, at vi går, om jeg så må sige, nødtvungent ind for dette forslag, idet vi mener, det er bedre end det, der